

ای ثابت بر پیمان نامه نامی و نمیکه روحانی واصل گردید.

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۶۳

ای ثابت بر پیمان نامه نامی و نمیکه روحانی اصل گردید. خواندم و شکرانه بر زبان راندم که الحمد لله به فیض الهی زنده‌ای و به فوز روحانی برازنده. به قدم راستی و به دل ثابت و مانند شجر نابت. فوز و فلاح و فیض و نجاح مختص به احبّاء الله است و لیس لأحد دونهم نصیب فی الکتاب. این حقّ مقرر و تخصیص محقق است. العزّة لله و لعباده المخلصین. باید نظر به عاقبت نمود و العاقبة للمتّقین. شماتت اعدا و ملامت اهل جفا مانند درمان دردمند است زیرا هرچند در بدایت تلخ ولی عاقبت شیرین گردد. آنچه در سبیل محبت الله وارد آن غنیمت بارد.

گر تیر بلا آید اینک هدفش دل‌ها   ور در عطا بخشد اینک صدفش جان‌ها

محزون مباحش مخمود مشو خاموش منشین مدهوش مشو.

بگذرد این روزگار تلختر از زهر   بار دگر روزگار چون شکر آید

اما به حقیقت همه شیرینست تلخی در میان نه. گواراست ناگواری در میدان نیست. به قول شاعر:

داروی مشتاق چیست زهر ز دست نگار   مرهم عشاق چیست زخم ز بازوی دوست

ORIGINAL

AUDIO

باری مقصود اینست خوشنود باش ممنون گرد مسرور شو که عبدالبهاء به یاد تو مألوف و به ذکر تو مأنوس. عن قریب زمانی آید که آزادگان به آزادی به خدمت امر پردازند و مظلومان بی‌پرده آهنگ ملکوت ابهی بنوازند، مطمئن باش. ورقات محترمت را از قبل عبدالبهاء تحیت ابدع ابهی ابلاغ دار. امیدوارم که روزی آرزو میسر گردد و حضرت حاجی انشاءالله عن قریب به یزد خواهند آمد.

و اما مسئله تصدی به صعود از این عالم محض نجات از مالایطاق ابداً جائز نه. انسان باید تحمل هر مشقت و بلا بنماید و صابر و شاکر باشد. جمیع یاران الهی را تحیت مشتاقانه برسان و بازماندگان شهدا را روحی لهم الفداء نوازش و مهربانی نما و علیک البهاء الأبهی.